

ומשום שהיא יום רביעי לשלשת העמודים האחרים, נאמר ברביעי את המעשה שלה, שהרי הקטינה את עצמה ונחשף אורה, ועל זה לבתולה יש קיום ברביעי, להראות (סיום) קיום בלבנה.

ודרום ההוא שבתולה נשאת ברביעי ויש לה קיום למטה, הפרוז עומד למעלה וקורא: (מיכה ט) אל תשמחי איבתי לי כי נפילתי קמתי. ועל זה, ביום הנפילה קימה משמע, שפתיב כי נפילתי קמתי.

ויאמר אלהים יהי מארת - חסר, משום שנתן מקום לצד האחר לשלט. ומכסה את אור הלבנה, כמו האגוז הזה, שהקלפה מכסה על המוח בכל הצדדים, ומתחזקת הקלפה בחוץ, וכערלה על הפרית. ומשום כך נחשף האור שלמעלה.

והיא אומרת, שחורה אני ונאנה בנות ירושלים. אל אותם האוכלוסים שלא היו בקשוטיה באותם הפנימיים. לפנימיים שקשטו אותה אינה אומרת את זה. אלא פשיצאת החוצה, לשאר האוכלוסים היא אומרת את זה.

לפנימיים שיודעים קשוטיה, וקשטו אותה בכמה קשוטים עליונים, היא אומרת להם ישקני, כמה אני מתקנת יפה לקבל נשיקות מן המלך. לאותם שבחוץ שאינם מכירים בקשוטיה אומרת שהיא שחורה, מהצד של התחתונים, מצד ההכללה שלמעלה, כדי שלא ישגוהו בעין רעה לקטרג לתחתונים.

שחרי אין להם קנאה אלא בתחתונים. פשהתחתונים הם בעלוי, הם מקנאים להם יותר מהכל. ואם תאמר שאין בהם

ברביעי, דהא סיהרא רגלא רביעאה איהו בכורסייא עילאה. ובגין דאיהי יומא רביעאה גבי תלת קיימין אחרנין, אתמר ברביעאה עובדא דילה, דהא אזעירת גרמה, ואחשיף נהוראה. ועל דא בתולה אית לה קיומא ברביעאה, לאחזאה (סיומא) קיומא בסיהרא.

וההוא יומא דבתולה נשאת ברביעי, ואית לה קיומא לתתא. פרוזא קיימא לעילא וקרי, (מיכה ז ח) אל תשמחי איבתי לי כי נפילתי קמתי. ועל דא, פיומא דנפילה קימה משמע, דכתיב פי נפילתי קמתי.

ויאמר אלהים יהי מארת (בראשית א יד), חסר, בגין דאתיהיב דוכתא לסטרא אחרא לשלטאה. וחפיא נהורא דסיהרא, פהאי אגוזא, דקליפה חפיא על מוחא בכל סטרין, ואתתקפת קליפא לבר, וכערלה על ברית. ובגין כך אתחשבת נהורא דלעילא.

והיא אומרת שחורה אני ונאנה בנות ירושלים, לגבי אינון אוכלוסין דלא הוו בקשוטהא באינון פנימאי. לפנימאי דקשטו לה, לא אומרת האי. אלא כד נפקת לבר, לגבי שאר אוכלוסין אומרת האי.

לפנימאי דידעי קישוטהא, וקשטו לה בכמה קישוטין עילאין, היא אומרת לון ישקני. כמה אנא מתתקנת יאות, לקבל נשיקין ממלכא. לאינון דלבר דלא ידעי בקישוטהא, אומרת דאיהי שחורה, מסטרא דתתאי, מסטרא דכלילו דלתתא, בגין דלא ישגוהו בעינא בישא לקטרגא לתתאי.

דהא לית לון קנאה אלא בתתאי, דכד תתאי אינון בעילויא, אינון מקנאן לון יתיר מפולא. ואי תימא, דלית בהו קנאה. בינייהו לית קנאה, אבל על אחרנין אית להו קנאה.